

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 16C/199/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215863
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Mitterpák
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2015:7712215863.2

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Milan Mitterpák, v právnej veci žalobcu S., K..Q..X., S. V., Č..XX, C., XXX XX, P.: XXXXXXXX, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 81009 Bratislava, IČO: 36864421 proti žalovanej K. Q. - Z. K. K. Q., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 20. 11. 2015 **z a m i e t a .**
- II. Súd žalobu vo veci samej **z a m i e t a .**
- III. Žalovanej súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal návrhy na začatie konania proti žalovanému o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za nesprávny úradný postup, ktoré po doručení boli zaevidované pod týmito spisovými značkami: 16C/143/2012, 16C/144/2012, 16C/159/2012, 16C/160/2012, 16C/168/2012, 16C/175/2012, 16C/176/2012, 16C/177/2012, 16C/178/2012, 16C/183/2012, 16C/190/2012, 16C/195/2012, 16C/196/2012, 16C/198/2012, 16C/199/2012, 16C/204/2012, 16C/205/2012, 16C/206/2012, 16C/212/2012, 16C/213/2012, 16C/214/2012, 16C/215/2012, 16C/216/2012, 16C/217/2012, 16C/226/2012, 16C/229/2012, 16C/231/2012, 16C/233/2012, 16C/241/2012.

Uznesením Okresného súdu Michalovce zo dňa 10. 10. 2012 č. k. 16C/132/2012-8, súd rozhodol o spojení vecí pod vyššie uvedenými spisovými značkami na spoločné konanie a zároveň rozhodol, že spoločné konanie sa bude viesť pod spisovou značkou 16C/132/2012. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 10. 2012.

Uznesením Okresného súdu Michalovce zo dňa 10. 1. 2014 č.k. 16C 132/2012 - 54 súd rozhodol o rozpojení vecí spojených skôr uvedeným uznesením tunajšieho súdu.

Žalobca v návrhu na začatie konania vo vyššie uvedených veciach tvrdil, že v neoznačených súdnych konaniach došlo zo strany súdu k zbytočným prietahom, keď nerozhodol o podaniach žalobcu alebo nevykonal úkony o podaniach žalobcu v lehotách, ktoré ustanovuje Občiansky súdny poriadok a Exekučný poriadok. Preto žiadal, aby súd medzitymným rozsudkom najprv rozhodol o tom, že žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom v každej z vecí, uvedených v predmetných návrhoch na začatie konania a zároveň v každom z takto uplatnených návrhov žiadal uložiť žalovanej povinnosť nahradiť majetkovú ujmu a nemajetkovú škodu v takej výške, akú uviedol v každom z návrhov na začatie konania, ktoré boli do súdneho registra zapísané pod vyššie uvedenými spisovými značkami.

Žalobca uplatňuje v uvedených konaniach nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Keďže návrhy na začatie konania vo vyššie uvedených

veciach boli podané Okresnému súdu Michalovce do 31. 12. 2012, súd skúmal, či bola splnená zákonná podmienka konania, ktorou je právomoc súdu v týchto veciach podľa zákona č. 514/2003 v znení účinnom do 31. 12. 2012. Zákonom č. 412/2012 Zb. zákonov došlo totiž k zmene zákona č. 514/2003 Zb. zákonov s účinnosťou od 1. 1. 2013.

Pre posúdenie otázky splnenia podmienky konania, ktorou je právomoc súdu ohľadne konania a rozhodovania o nárokoch žalobcu uplatnených návrhmi na začatie konania vo vyššie uvedených veciach súd zisťoval všetky skutočnosti, na základe ktorých je potrebné posúdiť, či vyššie uvedená podmienka je alebo nie je splnená.

V návrhoch na začatie konania v súvislosti so splnením podmienky podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 účinného do 31. 12. 2012, žalobca sa obmedzil iba na oznámenie, že požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody a že žalovaný do podania žaloby na súd pozitívne nereagoval. Ako dôkaz na túto skutočnosť označil spis žalovaného ohľadne predbežného prerokovania nárokov žalobcu v uvedených veciach a tiež potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

V návrhoch na začatie konania uviedol, že síce nepripája vyššie uvedené dôkazy ako prílohy k návrhu na začatie konania, ale obmedzil sa na písomné oznámenie, že tieto dôkazy sú založené v súdnom spise Okresného súdu Michalovce v konaní, kde ako žalobca vystupuje spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598 a ako žalovaný Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, pričom predmetom je náhrada škody a nemajetkovej ujmy zapríčinené nesprávnym úradným postupom (rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia) pri výkone exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: XXXXXXX dlžníkom (povinným): meno a priezvisko dlžníka (povinného): M. E., dátum narodenia dlžníka (povinného): X. X. XXXX, pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo G. XXXXX/XXXX.

Aj keď obsah tej časti návrhu na začatie konania žalobcu je v podstate nepreskúmateľný pre absenciu presného označenia spisovej značky konania u žalovaného o predbežnom prejednaní nárokov žalobcu, ďalej presného označenia súdnych a exekučných konaní, súd preskúmal z údajov uvedených žalobcom, či žalobca skutočne riadne a včas uplatnil svoje nároky podľa § 15 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z., pred podaním návrhu na začatie súdneho konania na príslušnom orgáne. Keďže na základe zisťovaní, ktorých podkladom boli informácie žalobcu uvedené v návrhu na začatie konania nebolo možné považovať tvrdenia žalobcu, že uplatnil nárok na príslušnom orgáne pred podaním návrhu na začatie súdneho konania za preukázané, súd požiadal žalovaného, aby tento poskytol súdu informácie a predložil kompletnú dokumentáciu ohľadne uplatnenia nárokov žalobcu na tomto orgáne pred podaním návrhu na začatie súdneho konania, ako aj dokumentáciu o všetkých úkonoch žalobcu a žalovaného v súvislosti s vybavovaním nárokov uplatnených žalobcom.

Na výzvu súdu odpovedal žalovaný podaním z 13. 10. 2014, ktorým súdu oznámil toto:

V právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o. proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, k výzve súdu, či „žalobca podal žiadosti podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., ktorými sa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu v exekučných veciach Okresného súdu Michalovce“, resp. k výzve súdu na doručenie rovnopisov všetkých týchto žiadostí, predkladá žalovaná nasledovné vyjadrenie:

Ministerstvu spravodlivosti SR bolo v rozmedzí od 23. 4. 2012 do 25. 9. 2012 celkovo v siedmych várkach doručených viac ako 43.000 žiadostí žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Ministerstvo spravodlivosti SR nevedlo osobitný spis pre každú osobitnú žiadosť, ale nakoľko tieto žiadosti boli doručené so sprievodnými listami zo dňa 23. 4. 2012, 27. 4. 2012, 30. 4. 2012, 25. 5. 2012, 30. 5. 2012 a 25. 9. 2012 / k dátumu 25. 9. 2012 boli MS SR doručené dva sprievodné listy so žiadosťami / riešilo osobitne jednotným postupom objem žiadostí doručených spoločne k tomu istému

dňu. Na základe tohto kritéria bolo vytvorenie 8 spisov, predmetom ktorých boli žiadosti uvedené vo 8 sprievodných listoch, ktoré boli MS SR k vyššie uvedeným dňom.

Vzhľadom na uvedené nebolo možné predložiť súdu potvrdenie o obdržaní konkrétnej žiadosti o predbežné prerokovanie, avšak v prílohe boli zaslané kópie písomnosti, ktoré tvoria obsah toho ktorého spisu a poskytujú obraz priebehu prebežného prerokovania žiadosti o náhradu škody na MS SR. Tento postup bol jednotný v každom z 8 spisov a príkladom boli zaslané písomnosti z prvého spisu, ktorý obsahuje žiadosti doručené MS SR dňa 23. 4. 2012 a bol vedený pod č. 19267/2012/151.

Žalobca neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú pre prerokovanie jeho nároku, čím bol proces jeho predbežného prerokovania zmarený.

Pokiaľ ide o posúdenie, či každý konkrétny uplatnený nárok bol aj obsahom žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, žalovaná zdôrazňuje, že dôkazné bremeno v smere preukázania predbežného prerokovania nároku je na strane žalobcu a nemôže zaťažovať žalovanú, ktorá nemôže jednoznačne potvrdiť, či jednotlivé uplatnené nároky boli aj predmetom doručených žiadostí o predbežné prerokovanie.

Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam žalovaná zaslala súdu tabuľku so zoznamom žiadostí podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., dotýkajúcich sa nesprávneho úradného postupu OS Michalovce. Priložená tabuľka obsahuje deň doručenia žiadostí, meno a priezvisko povinného v exekučnom konaní, uplatnenú sumu náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a celkovú sumu požadovanej náhrady.

Spolu s vyššie uvedenou odpoveďou predložil žalovaný súdu tieto prílohy:

- 1/ tabuľka žiadostí podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. dotýkajúcich sa nesprávneho úradného postupu OS Michalovce
- 2/ ftk. sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody
- 3/ ftk. náhodne vybranej žiadosti žalobcu podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.
- 4/ ftk. výzvy MS SR na doplnenie žiadostí zo dňa 10. 5. 2012
- 5/ ftk. stanoviska žalobcu zo dňa 28. 5. 2012
- 6/ ftk. odpovede MS SR na stanovisko žalobcu zo dňa 6. 6. 2012
- 7/ ftk. oznámenia MS SR o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 22. 10. 2012.

Z vyššie uvedenej dokumentácie žalovaného súd zistil, že žalobca skutočne svojimi podaniami doručených žalovanému od 23. 4. 2012 do 25.9. 2012, podal podania označené ako žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Vo výzve z 10. 5. 2012 č. 19267/2012-151 oznamuje žalovaný žalobcovi toto:

„Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky boli dňa 23. 4. 2012 doručené podania spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava zo dňa 20. 4. 2012 v celkovom počte 563. Z ich obsahu vyplýva, že si ním u Ministerstva spravodlivosti SR ako orgánu zastupujúceho Slovenskú republiku v konaniach o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., uplatňuje náhradu majetkovej škody v celkovej výške 70.375,- Eur a nemajetkovej ujmy v celkovej výške 278.900,- Eur, pričom za týmto účelom Vás splnomocnila na jej zastupovanie. V tejto súvislosti Vás žiadame, aby ste ako splnomocnený zástupca poškodenej doplnili podané žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to každú podanú žiadosť osobitne o nasledovné dokumenty resp. informácie:

1. príslušný exekučný titul,
2. príslušný návrh na vykonanie exekúcie s dátumom doručenia súdu,
3. príslušné poverenie na vykonanie exekúcie,
4. dátum, kedy sa poškodená dozvedela o škode,
5. doklady, preukazujúce Vami vyčíslenú majetkovú škodu, nakoľko jej výška nie je doposiaľ ničím preukázaná,
6. či boli podávané sťažnosti na prieťahy predsedovi súdu resp. na Ústavný súd SR, ak áno doložiť dokladmi preukazujúcimi tieto skutočnosti, ak nie, z akého dôvodu neboli tieto inštitúty využité,

7. doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného resp. jeho insolvenčnou a odôvodnenie „straty legitímnych očakávaní a rizika ohrozujúceho vymoženie“, ktorým odôvodňujete vznik nemajetkovej ujmy.

K bodom 1. - 3. Pre doplnenie uvádzame, že samotné poukázanie na dôkaz - exekučný spis dokonca bez uvedenia jeho spisovej značky, pod ktorou je vedený príslušným okresným súdom nie je pre náležité posúdenie žiadosti postačujúce.

Uvedené nám zašlite v lehote 30 dní odo dňa doručenia tejto výzvy.“

Na výzvu žalovaného z 10. 5. 2012 reagoval žalobca písomným podaním z 28. 5. 2012, ktoré doručil žalovanému 31. 5. 2012 a oznámil mu toto:

„V nadväznosti na doručení žiadosť o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 10.05.2012 č. 19267/2012-151 zaujímame, aj v snahe zvýšenia účinku dohodovacieho konania a ochrany legitímnych nárokov poškodeného k jednotlivým bodom nasledovné stanovisko.

Pred sformulovaním stanoviska chceme upozorniť na skutočnosť, že z obsahu Vašej žiadosti nie je možné určiť, ktorých 563 vecí sa týka a preto konkrétna reakcia smerujúca k riešeniu konkrétnych požiadaviek nie je možná. Pre urýchlenie jednotlivých konaní by bolo v budúcej komunikácii vhodné používať viac identifikačných znakov konkretizujúcich vec voči ktorej Vaša požiadavka smeruje. Vzhľadom na uvedené budú nižšie uvádzané závery/skutočnosti/poznatky formulované abstraktnejšie avšak s prihliadnutím na čo najväčšiu možnú mieru konkretizácie.

K bodu 1. a 2.

1) Poškodený nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu. Poškodený nedisponuje ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by navyše obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu.

2) Poškodený použil rovnopis exekučného titulu ako nutnú prílohu k návrhu na vykonanie exekúcie a zveril ho zvolenému súdному exekútorovi. Podľa ust. § 39 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) k návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pripojí rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti (exekučný titul).

3) Generálne poškodený inicioval exekučné konanie formou zápisnice spísanej u zvoleného súdneho exekútora. Návrh na vykonanie exekúcie zachytený v obsahu zápisnice sa nenachádza v dispozícii poškodeného, alebo bol postupom podľa ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku predložený súdnym exekútorom exekučnému súdu a to so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

4) Poškodený objektívne nemôže predložiť rovnopis príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu aj preto, že návrh na vykonanie exekúcie v prípadoch, ktoré boli výnimkou z postupu uvedeného v predchádzajúcom bode, doručoval zvolenému súdному exekútorovi a nie súdu. Podľa ust. § 36 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie.

5) Poškodený sa snažil vyriešiť prekážky vyplývajúce z vyššie uvedených skutočností práve tým, že poukázal na príslušný spis exekučného súdu, ktorý listiny obsahuje a vysvetlil všetky významné skutočnosti. Ministerstvo spravodlivosti SR má nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom prerokovať s poškodeným predovšetkým v tom zmysle, že na podklade písomne oznámených skutočností, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku (§ 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 z.z.), preverí v súčinnosti s dotknutým orgánom verejnej moci (v danej veci s označeným okresným súdom) mechanizmus úradného postupu označeného poškodeným za nesprávny a to aj dostatočným oboznámením sa so spisovým materiálom, ktorý vznikol následkom vedenia konania, resp. uskutočnenia úradného postupu. Výsledkom praktickej aplikácie uvedenej interpretácie je pripojenie exekučného spisu do konania o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody. Dezinterpretácia vyššie uvedených pravidiel bude nutne viesť nie k porušeniu ust. § 15 zákona č. 514/2003 Z.z., ale

predovšetkým k porušeniu základného práva poškodeného na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom zaručeného čl. 46 ods. 3 Ústavy SR.

6) dodávame, že poškodený použil na označenie exekučnej veci všetky informácie, ktoré mal k dispozícii a ktoré poznal. Exekučný súd neoznámil poškodenému spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde. Keďže poškodený nedisponoval touto informáciou, nemohol ju použiť na označenie exekučnej veci v podanej žiadosti.

K bodu 3.

1) Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul: ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm.c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

2) Poškodený nedisponuje príslušným poverením na vykonanie exekúcie, pretože takáto listina je listinou doručovanou súdnemu exekútorovi, vydáva sa súdnemu exekútorovi a slúži výkonu exekúcie. Poverenie sa nezveruje do úschovy oprávneného (analogicky ust. § 60 Exekučného poriadku).

3) Opäť je nutné poznamenať, že danú kvázi prekážku možno odstrániť pripojením exekučného spisu, ktorý poškodený dostatočne označil ako zdroj dôkazov.

K bodu 4.

1) Poškodený riadne označil dátum, kedy sa dozvedel o škode v každej zo žiadostí. Konkrétne danú informáciu vyjadril textom:

„Poukazujeme na skutočnosť, že poškodený sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.“

2) Právne z doručenia upovedomenia sa poškodený v pozícii oprávneného mohol objektívne po prvý krát dozvedieť o tom, že došlo k rozhodnutiu o žiadosti exekútora o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanoveného času.

3) Poškodený disponuje dátum spísania upovedomenia (úplný prehľad pripája v prílohe), pričom je zrejmé, že s jeho obsahom sa nemohol oboznámiť najskôr tretí deň p jeho spísaní a to tiež len v prípade expresnej expedície bez akéhokoľvek zdržania pri poštovej preprave.

K bodu 5.

Výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčíslieť len s nepomernými ťažkosťami. Hmotná škoda pozostáva zo škody spočívajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca. Vyčíslenie vychádza z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné a obchodné zmluvy. Poškodený očakáva, že za účelom oboznámenia sa s kalkuláciou škody s potrebnými dokladmi dôjde zo strany Ministerstva spravodlivosti SR k určeniu termínu osobného rokovania.

K bodu 6.

1) Poškodený vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a primel porušovateľa k vydaniu rozhodnutia, konkrétne porušovateľ (a to nie len a výlučne vo vzťahu k tejto exekučnej veci, ale v skutkových okolnostiach prípadu aj vo vzťahu k rade iných skutkovo a právne porovnateľných stagnujúcich exekučných vecí na okresných súdoch):

a) dňa 01.07.2009 spísal a podal Žiadosť o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval nie len o oznámenie informácie o aktuálnom stave konania, ale aj konkretizovanie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia;

b) dňa 23.09.2009 opätovne spísal a podal Žiadosť o informáciu o stave konania, pričom zopakoval svoju námietku vo vzťahu k porušovaniu jeho práv márnym plynutím času a ešte raz požiadaval nie len o oznámenie informácie o aktuálnom stave konania, ale aj o konkretizovanie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia;

c) dňa 13.11.2009 spísal a podal ďalšiu Žiadosť o informáciu o stave konania, opätovne namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval nie len o oznámenie informácie o aktuálnom stave konania, ale aj konkretizovanie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia. Vyjadril tiež obavu o osud svojich majetkových práv vplyvom zbytočných prietahov zo strany súdu;

d) dňa 25.02.2010 spísal a podal Žiadosť o informáciu o stave konanie / Podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prietahy v konaní, namietal v poradí už po piaty krát porušovanie svojich práv márnym plynutím času. Sťažovateľ poukázal na legitimitu zámerov pri svojich obchodných aktivitách uskutočňovaných v rámci výkonu predmetu podnikania, na nutnosť aktívneho prístupu zo strany súdu pri procesnom rozhodovaní a to najmä v súvislosti s vymožitelnosťou majetkových práv sťažovateľa, tiež na nutnosť uskutočňovať procesné činnosti sústredene a zároveň podal podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu, sudcov a poverených súdnych úradníkov v predmetnej veci;

e) dňa 30.08.2010 spísal a podal Sťažnosť a podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prietahy v konaní, opätovne namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času. Sťažovateľ poukázal na konkrétne závery krajských súdov, ktoré odmietajú nelegálne predlžovanie exekučného konania nesprávnym postupom exekučného súdu v štádiu rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia, najmä tým, že dochádza k preskúmvaniu právoplatného exekučného titulu. Sťažovateľ zároveň podal podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu, sudcov a poverených súdnych úradníkov v predmetnej veci pre porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky;

f) dňa 23.11.2010 spísal a podal Sťažnosť na prietahy v konaní a to v nadväznosti na nesprávny procesný postup súdu. Sťažovateľ sťažnosť formuloval v zmysle ust. § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. a na podklade jasne a zreteľne vyjadrených skutkových a právnych argumentov, judikatúry a citovanej právnej doktríny žiadal, aby došlo k prijatiu a zabezpečeniu vykonania opatrení na odstránenie nedostatkov v podobe okamžitého vydania rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií;

g) dňa 25.05.2011 opätovne spísal a podal Sťažnosť na prietahy v konaní a to v nadväznosti na nesprávny procesný postup súdu. Sťažovateľ sťažnosť formuloval v zmysle ust. § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. a na podklade opakovane zvýrazňovaných, právne udržateľných argumentov, judikatúry a citovanej právnej doktríny žiadal, aby došlo k prijatiu a zabezpečeniu vykonania opatrení na odstránenie nedostatkov v podobe okamžitého vydania rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií. Sťažovateľ explicitne upozornil na fakt, že v dôsledku zbytočných prietahov vzniká a zväčšuje sa na jeho strane škoda spočívajúca v nemožnosti výkonu práva priznaného exekučným titulom, v oslabení vymožitelnosti pohľadávky, poklese bonity dlžníka a na nebezpečenstve, že sa dlžník bude zbavovať svojho majetku.

2) Z uvedeného výpočtu úkonov je zrejmé, že doterajšia nečinnosť a neefektívna a nekoordinovaná činnosť porušovateľa spôsobila sťažovateľovi ničím neodôvodniteľné problémy v jeho podnikateľskej činnosti a vytvorila v sfére jeho práv sta dlhotrvajúcej neistoty. Okrem toho, žiadne prostriedky nápravy nemôžu konvalidovať časový aspekt konania. Právny prostriedok nápravy upravený ust. § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. (o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov) vzhľadom na celkovú dĺžku konania nemohol zaručiť potrebnú účinnosť.

K bodu 7.

1) S ohľadom na závažnosť prejavov nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v skutkovej a právnej realite poškodeného je z dôvodu nastolenia spravodlivej rovnováhy nutné:

a) deklarovateľ porušenie práva poškodeného na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd;

b) deklarovateľ porušenie práva poškodeného na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite;

c) deklarovateľ porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, konkrétne princípu legality, princípu ochrany legitímnych očakávaní, princípu ochrany dôvery v právo, princípu právnej istoty.

2) Dôsledkom deklarácie je poznanie, že intenzita zásahu dosahuje takú mieru (rozsah porušených práv a princípov a dĺžka trvania porušenia), že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Poškodený preto žiada o nahradenie nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením práv označených pod písm. a) a b) princípov právneho štátu označených pod písm. c).

3) súdny exekútor v prospech oprávneného sformuloval žiadosť o udelenie poverenia tak, že splnil všetky predpoklady na udelenie poverenia (formálne a materiálne) a preto oprávnený legitímne očakával, že exekučný súd rozhodne v zákonom stanovenom čase. Oprávnený a súdny exekútor sa teda správali zákonom predpokladaným spôsobom, avšak zákonné účinky, ktoré predpokladali že nastanú, vplyvom nesprávneho úradného rozhodnutia exekučného súdu nenastali včas. Exekučný súd porušil ústavne nekonformným spôsobom princíp právnej istoty, čo v sfére práv poškodeného spôsobilo protiústavný zásah, ktorý v právnom štáte nemôže byť tolerovaný.

4) Výkon vykonateľného rozhodnutia súdu sa musí považovať za integrálnu časť „súdnej ochrany“ v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, inak záruky, ktoré toto ustanovenie ustanovuje a ktoré v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy Slovenskej republiky vyjadrujú záujem na ochrane „práva na spravodlivý proces“, by stratili svoj dôvod na existenciu v Ústave Slovenskej republiky sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. I.ÚS 5/20000, z 13. júla 2000).

5) Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 77/02).

6) Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy Slovenskej republiky podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.z. III.ÚS 120/2010 z 12. mája 2010).

7) Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené základné právo účastníkov garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a

oprávnených záujmov účastníkov konania. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 271/05).

8) Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu a nevyplýva z konkrétnych dokladov, ktoré by predložením preukazovali požadovanú výšku nárokov.

Poškodený verí, že konanie o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody nie je správne vnímať len ako formálnu podmienku, ktorú je potrebné splniť pred podaním žaloby vec a miestne príslušného súdu a taktiež verí, že nejde len o nástroj štátu na oddialenie plnenia a preto očakáva, že zo strany Ministerstva spravodlivosti SR bude určením termín osobného rokovania na ktorom bude možné dospieť k právnemu akceptovateľnému riešeniu.“

Na stanovisko žalobcu z 28. 5. 2012 odpovedal žalovaný podaním zo 6. 6. 2012 takto:

„Dňa 23. 4. 2012 boli Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky doručené podania spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zo dňa 20. 4. 2012 v celkovej počte 563. Uvedenými podaniami si uplatnila nárok na náhradu majetkovej škody v celkovej výške 70.375 Eur a nemajetkovej ujmy v celkovej výške 278.900 Eur, pričom Vás splnomocnila na jej zastupovanie. Listom zo dňa 10. 5. 2012 Vás Ministerstvo spravodlivosti SR vyzvalo na doplnenie uvedených žiadostí.

Dňa 31. 5. 2012 bolo Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky doručené Vaše stanovisko zo dňa 28. 5. 2012, ktorým ste spochybnili určitosť žiadosti ministerstva, uviedli ste, že z rôznych dôvodov nedisponujete požadovanými dokladmi (exekučnými titulmi, návrhmi na vykonanie exekúcie, povereniami na vykonanie exekúcie) a v niektorých prípadoch ste požadovanú súčinnosť čiastočne poskytli (zaslaním tabuľky, z ktorej vyplývajú dátumy spísania upovedomení o začatí exekúcie; označením podaní, ktorými boli namietané prieťahy v konaní, pričom tieto podania ste nedoložili) a požiadali ste o osobné stretnutie. K Vášmu stanovisku zo dňa 28. 5. 2012 Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky udáva nasledovné:

Listom ministerstva zo dňa 10. 5. 2012 ste boli vyzvaný na doplnenie žiadostí, pričom tieto žiadosti boli špecifikované údajmi žiadateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., dátumom ich vyhotovenia (20. 4. 2012) a dátumom ich doručenia na ministerstvo (23. 4. 2012). Problém s ich identifikovaním preto považuje ministerstvo za vykonštruovaný, a to už s odkazom na Váš „sprievodný list k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody“ zo dňa 23. 4. 2012 osobne doručený dňa 23. 4. 2012, obsahujúci tabuľku práve s 563 žiadosťami datovanými na 20. 4. 2012. Preto pokiaľ by existoval údajný problém s určením žiadostí, ktorých sa výzva ministerstva zo dňa 10. 5. 2012 dotýkala, tento problém by existoval len na Vašej strane. Vzhľadom na podpísaný stav sa javí, že v tomto smere ide o obštrukciu na Vašej strane, prípadne o subjektívnu neschopnosť identifikovať žiadosti označené vo Vašom vlastnom sprievodnom liste.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Ministerstvo spravodlivosti SR pri predbežnom prerokovaní nároku podľa zákona č. 514/2003 Z. z. postupuje v úzkej súčinnosti so žiadateľmi tak, aby bolo možné uplatnené nároky prerokovať v rámci zákonnej 6-mesačnej lehoty neopomínajúc pritom inštitút zakotvený v § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.. V tejto súvislosti ministerstvo zdôrazňuje, že uvedené ustanovenie ustanovuje povinnosť písomne oznamovať skutočnosti orgánu konajúcemu v mene štátu, táto povinnosť sa vzťahuje na každého, a teda aj na samotných žiadateľov.

Konkrétny postup v rámci predbežného prerokovania je determinovaný organizačnými a kapacitnými možnosťami ministerstva, pričom ministerstvo vo svojom postupe volí také zákonné možnosti, aby požadovanie súčinnosti bolo efektívne a zohľadňovalo aj kapacitné možnosti iných štátnych orgánov. Preto v situácii, keď Váš klient podal 563 žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody

odvíjajúc ich od postupu rôznych súdov bez ich špecifikácie spisovou značkou súdneho konania, za najefektívnejší postup bolo možné považovať len doplňujúcu žiadosť smerujúcu k samotnému žiadateľovi (resp. jeho právnomu zástupcovi). Zaslanie žiadosti o poskytnutie súčinnosti exekučnému súdu bez poznania spisovej značky namietaného konania by bolo možné vyhodnotiť ako nehospodárnu činnosť ministerstva.

Je potrebné zdôrazniť, že bez súčinnosti žiadateľa splnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spravidla nie je možné preukázať. Toto preukazovanie je naopak predovšetkým úlohou žiadateľa. V súčasnej situácii v prípadoch Vášho klienta nie je možné konštatovať splnenie uvedených predpokladov. V predmetných veciach nie je okrem nesprávneho úradného postupu, vzniku škody ani príčinnej súvislosti medzi nimi preukázaná ani samotná existencia označených exekučných konaní a z toho dôvodu ste boli požiadaný o doloženie príslušných dokladov (avšak z dôvodov na Vašej strane neúspešne). Vzhľadom na nedostatok potrebných informácií a dokladov, ako aj nehospodárnosť adresovania prípadných výziev exekučným súdom Ministerstva spravodlivosti SR trvá na svojej žiadosti zo dňa 10. 5. 2012 a žiada o poskytnutie informácií a dokladov v rozsahu uvedenej žiadosti. V tomto smere nie je možné akceptovať Vami uvádzané vysvetlenie, že nedisponujete rovnopismi exekučných titulov či návrhov na vykonanie exekúcie. Odhliadnuc od toho, že ministerstvo od Vás nepožaduje rovnopisy uvedených dokladov, Váš klient ako účastník konania má oprávnenie do exekučných (resp. exekútorských) spisov nahliadnuť a vyhotoviť si z nich kópie. Pre úplnosť v tejto súvislosti ministerstvo uvádza, že kópie požadovaných dokladov si Váš klient mohol z obozretnosti zabezpečiť, a to už pred podaním návrhov na exekučné konanie, resp. v priebehu uvedených konaní.

K požadovanému osobnému stretnutiu je potrebné uviesť, že vzhľadom na zaneprázdnenosť Ministerstva spravodlivosti SR neprístupuje k forme osobného (ústneho) prerokovania nárokov na náhradu škody. Forma predbežného prerokovania nároku nie je zákonom ustanovená, pričom ministerstvo je presvedčené o tom, že písomná forma nie je na úkor žiadateľov, ktorí majú možnosť svoje skutkové a právne tvrdenia predniesť písomne a tieto aj podložiť relevantnými (písomnými) dokladmi, a to najmä v situácii, keď ministerstvo so žiadateľmi komunikuje a výslovne požaduje konkrétne uvedenie konkrétnych skutočností a doloženie konkrétnych dokladov, ako je tomu aj v tomto prípade. Písomnú formu považuje ministerstvo za výhodnejšiu predovšetkým v administratívne komplikovaných prípadoch, akým je aj prípad 563 žiadosti Vášho klienta.

Záverom ministerstvo zdôrazňuje, že pokiaľ nevyhoviete žiadosti zo dňa 10. 5. 2012, Vami uplatnené nároky nebude možné považovať z dôvodov na Vašej strane nielen za preukázané, ale ani za prerokovateľné, keďže ministerstvo nebude disponovať údajmi, na podklade ktorých by mohol exekučné súdy vyzvať na poskytnutie súčinnosti vo veci uplatnených nárokov, najmä spisové značky namietaných súdnych konaní, t.z. existencia nesprávneho úradného postupu a s tým súvisiaca vyčíslená majetková škoda a nemajetková ujma zostane na úrovni hypotetickej a nepreukázanej.

V tejto súvislosti Vás opakovane žiadame o poskytnutie súčinnosti v zmysle výzvy zo dňa 10. 5. 2012, t.j. o predloženie požadovaných dokladov preukazujúcich dôvodnosť uplatnených nárokov. Máme za to, že požadované budete nútený predkladať v prípadnom súdnom konaní a preto by v štádiu predbežného prerokovania nemali byť z Vašej strany vytvárané preukážky brániace posúdeniu dôvodnosti žiadostí Vášho klienta.“

Keďže žalobca už na písomné oznámenie žalovaného zo 6. 6. 2012 neodpovedal, doručil žalobcovi oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody z 22. 10. 2010 v tomto znení:

„Dňa 23. apríla 2012 boli Ministerstvu spravodlivosti SR doručené Vaše podania zo dňa 23. apríla 2012 v počte 563 kusov, ktorými sa v mene svojho klienta - spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 821 09 Bratislava, domáhate náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých predpisov (ďalej iba zákon č. 514/2003 Z. z.).

Ako je uvedené v predmetných žiadostiach škoda mala byť Vášmu klientovi spôsobená nesprávnym úradným postupom všeobecných súdov v exekučných konaniach vedených proti dlžníkom Vášho klienta, konkrétne nevydaním poverenia v zákonom stanovenej lehote. Na základe uvedeného ste

uplatnili nárok na náhradu materiálnej škody celkovo vo výške 70.375,- Eur a nemajetkovej ujmy celkovo vo výške 208.525,- Eur.

Kancelária vedúcej služobného úradu, Právny odbor Ministerstva spravodlivosti SR, Vás listom zo dňa 10. mája 2012 ako aj listom zo dňa 6. júna 2012 vyzvala na doplnenie žiadostí, a to každú jednotlivu o:

1. príslušný exekučný titul,
2. príslušný návrh na vykonanie exekúcie s dátumom doručenia súdu,
3. príslušné poverenie na vykonanie exekúcie,
4. dátum, kedy sa poškodená dozvedela o škode,
5. doklady preukazujúce Vami vyčíslenú majetkovú škodu, nakoľko jej výška nie je doposiaľ ničím preukázaná,
6. či boli podávané sťažnosti na prietahy predsedovi súdu resp. na Ústavný súd SR, ak áno doložiť dokladmi preukazujúcimi tieto skutočnosti, ak nie, z akého dôvodu neboli tieto inštitúty využité,
7. doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného, resp. jeho insolvenčnou a odôvodnenie „straty legitímnych očakávaní a rizika ohrozujúceho vymoženie“, ktorým odôvodňujete vznik nemajetkovej ujmy.“

Požadované informácie a doklady ste aj na opakovanú výzvu Ministerstvu spravodlivosti SR nedoručili, podané žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v počte 563 ks tak nemohli byť z dôvodu Vašej nesúčinnosti predbežne prerokované v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z..

S ohľadom na tú skutočnosť, že ste si nároky uplatnené v týchto žiadostiach uplatnili na súde pred uplynutím lehoty na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a zároveň ste Ministerstvu spravodlivosti SR neposkytli súčinnosti pri náležitom prešetrení ich opodstatnenosti, dovoľujeme si Vás upozorniť, že túto skutočnosť budeme namietat' aj v súdnych konaniach, ktorých predmetom budú nároky uplatnené v doručených 563 žiadostiach, v prípade uplatňovania úrokov z omeškania ako aj v súvislosti so zbytočne vynaloženými nákladmi na trovy súdneho konania.

Týmto považujeme podané žiadosti za vybavené.“

Žiadna iná dokumentácia, než je vyššie uvedená, zo strany žalobcu a žalovaného už súdu predložená nebola.

Okresný súd Michalovce uznesením sp. zn. 16C 199/2012 zo dňa 27. 10. 2014 konanie vo veci zastavil a zároveň rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania postúpi predmetnú vec na konanie Ministerstvu spravodlivosti SR.

Proti skôr uvedenému uzneseniu tunajšieho súdu podal žalobca odvolanie došlé na tunajší súd dňa 8. 12. 2014 spisu v ktorom okrem iného poukázal na nesprávne skutkové zistenie súdu, pri rozhodnutí vo veci. Poukázal na to, že súd vo veci nevykonal žiadne dokazovanie, resp. nevykonal dokazovanie zákonným spôsobom, okrem toho zdôraznil tú skutočnosť, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol zrušiť rozsudok Okresného súdu v Michalovciach a vrátiť vec tomuto súdu opätovne na prejednanie veci. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 3Co 129/2015 zo dňa 17. 6. 2015 zrušil uznesenie prvostupňového súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu sformulovaná žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spĺňa požiadavky na riadne uplatnenie písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prejednanie nároku, lebo z jej žiadosti je zrejmé v ktorom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu s uvedeným orgánom, ktorý sa nesprávneho úradného postupu mal dopustiť, čo z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa vo veci nesprávne právne posúdil.

Podaním zo dňa 5. 3. 2015 žalobca podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania na deň 25. 11. 2015 z dôvodu, že súdu v tomto konaní zaslal návrh na prerušenie konania, rozhodnutie Súdneho dvora. Zároveň žalobca podal návrh na doplnenie dokazovania, nakoľko zadal objednávku na spracovanie znaleckého posudku, ktorý vyčíslí výšku vzniknutej škody.

Podaním zo dňa 20. 11. 2015 žalobca navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnej otázke, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - MS SR, Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na OS Prešov pod sp. zn. 7C 6/2010. Zároveň poukázal na rozhodnutie iných Okresných súdov, ktoré takýto návrh žalobcu akceptovali. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok má zásadný

význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenia správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok Rozhodcovského súdu.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovanej s tým, že súd mal za to, že žalobca nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu s tým, že na predmetné pojednávanie bol riadne predvolaný, pričom žalobca vôbec neoznačil dôvody, ktoré mu bránili zúčastniť sa pojednávania.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 101 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, Súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ súd konanie preruší, ak b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/, bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a).

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Súd najprv posúdil návrh žalobcu zo dňa 20. 11. 2015 na prerušenie konania a to jednak do rozhodnutia do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie, v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove, pod sp. zn. 7C 6/2010, tak, že zamietol tento návrh na prerušenie konania,

nakoľko v obdobných veciach v ktorých si z rovnakých dôvodov žalobca uplatňuje nárok u žalovanej už bolo právoplatne rozhodnuté inými súdmi v rámci Slovenskej republiky.

Súd pri rozhodovaní o návrhu žalobcu na prerušenie konania vychádzal z citovaného ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.. Súd poukazuje na to, že podľa tohto ustanovenia prerušenie konania nie je obligatórne. Dôvodom pre prerušenie konania v zmysle písm. c) ustanovenia § 109 vždy musí byť tá skutočnosť, že prebieha konanie, v ktorom a rieši prejudiciálna otázka. Túto otázku si však súd môže vyriešiť aj sám s poukazom na ustanovenie § 135 ods. 2 O.s.p..

Súd sa oboznámil s exekučným spisom sp. zn. 11Er 259/2005 povinného Denisa Kalujová.

Žalobca v predmetnej veci namietal prietahy týkajúce sa rozhodnutia súdu o návrhu oprávneného na zmenu exekútora o ktorej malo byť rozhodnuté do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Súd preskúmal uvedený exekučný spis so zistením, že v tomto konaní síce nebola dodržaná lehota, ale aby súd mohol vyhovieť žiadosti o zmene súdneho exekútora bolo potrebné vyzvať pôvodného exekútora na predloženie spisu a vyúčtovanie trov. V zmysle právnej úpravy v prípade podania návrhu oprávneného na zmenu exekútora, účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované, preto v súvislosti s nerozhodnutím súdu v zákonnej lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, ani nemateriálnej ujmy žalobcu. So zreteľom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR / II.ÚS 471/2012, I.ÚS 86/02, I.ÚS 70/02, I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00 / samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno totiž vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto bolo nevyhnuté prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu.

S poukazom na skôr uvedené súd preto zamietol žalobu žalobcu vo veciach, v ktorých namietal prietahy súdu v jednotlivých veciach v ktorých súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora v 30 dňovej lehote od podania návrhu.

Súd pri svojom rozhodnutí v predmetnej veci vychádzal z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 91/2014 zo dňa 24. 9. 2014, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3Co 13/2013 zo dňa 31. 1. 2014, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici 13 Co 807/2013 zo dňa 26. 11. 2013 a z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co 539/2013 zo dňa 24. 9. 2013.

Súd návrh žalobcu na doplnenie dokazovania nepovažoval za nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci a preto z uvedeného dôvodu tento navrhovaný dôkaz nevykonával.

S poukazom na skôr uvedené súd rozhodol v zmysle výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanej, ktorá bola vo veci úspešná právo na náhradu trov konania súd nepriznal, keďže táto si náhradu trov konania uplatnila, avšak nevyčísli ich do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia a iné trovy konania jej zo spisu nevyplývajú. V takomto prípade súd nie je podľa § 151 ods. 2 o. s. p. viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, musí byť označené, proti ktorému rozhodnutiu súdu smeruje v akom rozsahu rozhodnutie súdu napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.